

عنوان مقاله:

نقش سامانه های نوین حمل و نقل در توسعه پایدار شهری

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، مخاطرات محیطی و توسعه پایدار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

اصغر نوروزی - استادیار گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

محمد صبوری - گروه جغرافیا دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

رویا تیموری - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تبعات منفی رشد و توسعه شتابان بویژه در دهه های اخیر بر هیچ کس پوشیده نیست. تخریب و آلودگی محیط زیست، رشد و تمرکزشدید جمعیت، فقر، مهاجرت و بالاخره شهرنشینی لجام گسیخته با حمل و نقل نامناسب به همراه معضلات وابسته به آنها (آلودگی صوتی و هوا، حوادث رانندگی، مصرف فزاینده انرژی و...) از جمله این تبعات می باشد. در پاسخ به شرایط ایجاد شده فوق و ناکامی اندیشه های توسعه، از دهه 1970 رویکرد نوین توسعه پایدار متولد و تحولی عظیم در اندیشه ها و رویکردهای توسعه در تمامی ابعاد زندگی بشر از جمله شهرنشینی و حمل و نقل ایجاد کرده است. از آنجا که دسترسی سریع و ایمن، کاهش هزینه های سفر و سوخت، کاهش آلودگی هوا و صوتی از شاخصهای مهم توسعه پایدار شهری است، در این پژوهش بر مسئله حمل و نقل و نقش سامانه های نوین حمل و نقل سریع السیر در توسعه پایدار شهری اصفهان پرداخته می شود. این پژوهش از نوع مطالعات توصیفی-تحلیلی، پیمایشی است و سعی دارد به روش اسنادی - میدانی به بررسی موضوع بپردازد. هدف اصلی، بررسی نقش بی.آر.تی در توسعه پایدار شهری و بالاخره ارائه راهکارهایی در جهت بهبود عملکرد آن می باشد. نتایج حاصل از تکمیل تعداد 100 پرسشنامه از شهروندان و تجزیه و تحلیل آنها در نرم افزار SPSS نشان می دهد که، بین ایجاد سامانه های نوین حمل و نقل و بهبود شاخصهای توسعه پایدار در نتیجه تحقق توسعه پایدار شهری رابطه معنی دار وجود دارد.

کلمات کلیدی:

سیستم اتوبوسرانی سریع السیر، حمل و نقل عمومی، توسعه پایدار شهری، اصفهان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/211694>

